

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 2024. Årgång 97.

Innehåll

Några ord från redaktörerna	3
Från höst till höst	4
Från vår till vår	8
Nationens ekonomi 2023	16
180 år i samma vårflod	20
Livet på nationsvinden på 50- och 60-talet	24
Avlidna sedan föregående Majhälsning	28
In memoriam: Petter Zethelius	29
Birger Kristiansson	31
Orvar Starbäck	33
Carl-Uno Sjöblom	35
Carl Gösta Widstrand	36
Ämbetsförteckning	37

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992, 2002, 2012 och 2022.

Majhälsningen distribueras genom

Södermanlands-Nerikes nation

S:t Olofsgatan 16

753 12 Uppsala

Tel. 018-15 40 60

E-post: info@snerikes.se

Seniorföreningen finns förstås på Facebook; följ oss gärna!

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Morgan Malm

Ledamöter

Claes Bruhn

Maria Dahlberg

Johanna Ingvarsson

Monica Landmark

Annika Otterstedt

Carl von Schantz

Theodor Söderberg

Inspektör

Per Ström

Förste kurator

Astrid Åkerberg

Alumnsamordnare

Kajsa Bängs

Redaktörer

Lovisa Stenström

Tove Åkerrén Ögren

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla medlemmar samt andra intresserade gynnare av nationen. Detta betyder, att just Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att gå med!

Föreningens bankgironummer är 5613-0032. Avgiften för ständigt medlemskap är 700 kr för dig över 30 år och 350 kr för dig som är 29 år och under.

Några ord från redaktörerna

ÄNTLIGEN VÅR IGEN! Den kändes rejält avlägsen där ett tag, men precis som Majhälsningen dyker den till sist alltid upp.

Majsolens sken kommer återigen att lysa in genom fönstren på vårt älskade nationshus, och det finns nog vissa som har tillbringat ännu lite mer tid än oss andra där genom åren. I årets Majhälsning bjuder vi således på en tillbakablick till livet i studentrummen på nationsvinden under 1950- och 60-talet.

Numera förknippas kanske nationsvinden för de flesta av oss inte med just bostäder, utan snarare med föreningar och då framför allt som hem åt natioens orkester. Passande nog finns även en artikel om Hornboskapen och deras varliga traditioner i detta nummer.

Vi vill passa på att rikta ett stort tack till Seniorföreningens ordförande emerita Kristina för all din hjälp och stöttning genom åren. Ett varmt tack också till 1Q Astrid som inte bara varit oss allmänt behjälplig med detta nummer utan även själv bidragit med flera texter.

Trevlig läsning!

Redaktörerna

Från höst till höst

av seniorföreningens ordförande emerita **Kristina Furusten**

LÖRDAGEN DEN 8 OKTOBER samlades ett trettio-tal medlemmar från seniorföreningen i Brundisium för att under högtidliga former, med tårta och punsch, delta i årsmötet 2022. På förslag från valberedningen valdes Carl von Schantz och Theodor Söderberg in i som nya ledamöter i seniorföreningens styrelse. Då valberedare Mikael Zaar, efter sammanlagt över två decennier på olika poster i nationens tjänst, valt att lämna sitt uppdrag valdes Jakob Bäcklund till hans efterträdare. Seniorföreningen tackade Mikael, i hans frånvaro, för lång och trogen tjänst som valberedare i seniorföreningen. Undertecknad tog också tillfället i akt att presentera seniorföreningens nya entusiastiska och effektiva alumnsamordnare Kajsa Bängs för årsmötets deltagare. Därefter delade inspektör Per Ström och seniorföreningens ordförande Kristina Furusten traditionsenligt ut förtjänststecken till kuratorer emeriti; Emma Hessel, tredje kurator HT19–VT20, Erik Gådin, andre kurator VT20–HT20, Gustav Stark, andre kurator VT21–HT21 och Ingrid Heed, förste kurator HT21–VT22. Dessa kuratorer har tillsammans burit nationen och

dess verksamhet genom en svår och utmanande period till följd av de förändrade förutsättningar och regelverk som pandemin medförde för nationens verksamhet. Sällan har så många haft så få att tacka för att nationen tagit sig igenom och bibehållit sin kärna trots stora yttre påfrestningar, och för det uttryckte nationen, genom inspektör Per Ström, sin stora uppskattning.

Efter årsmötet välkomnade klubbmästarna Johanna Wikström och Gustaf Bäcklund ämbetsverkare och seniorer till höstgasquen 2022. Festsalen var återigen till brädden fylld av Södermanland-Nerikingar från olika generationer som alla kände sig lika upprymda över att vara på gasque tillsammans på den bästa av nationer. Förste kurator Karl Fredrik Pettersson ägnade delar av sitt välkomsttal till att uppmärksamma betydelsen av uppväxtorten Västerlång norr om Nyköping och hyllade sin alltid närvarande mamma KP. Vikten av hembygden för en lovande nationskarriär lyftes därefter av undertecknad, i egenskap av seniorföreningens ordförande, och det avslöjades att rekryteringen av unge Karl Fredrik till posten som förste kurator skett i Nyköping långt

före det att han valdes på landskapet våren 2022. I själva verket var rekryteringen av Karl Fredrik ett nogsam och väl planerat arbete där seniorer i Nyköping redan 2018 tagit hjälp av proinspektör Christer Henriksen och hans spårhund Rufus för att hitta en lämplig kurator i hembygden. Väl i Nyköping markerade Rufus tydligt att han hade hittat ett blivande kuratorsämne då han sniffat sig fram till en sovande Karl-Fredrik Pettersson under en flygel på Tjuvholmen nyårsafton 2018. Det skulle dock ta ytterligare fyra år innan Karl-Fredrik officiellt blev ”vald” till förste kurator av landskapet våren 2022. Vidare klargjordes att höstgasquen egentligen inte var någon gasque för seniorer utan en

*Kristina och förste kurator emeritus
Karl-Fredrik Pettersson*

väl planerad födelsedagsfest för både förste kurator Karl Fredrik och seniorföreningens, numera framlidne, kassör Birger Kristiansson som båda fyllde år denna dag, varvid alla församlade i festsalen förenades i hurrarop för födelsedagsbarnen och stämde upp i ett unisont ”Ja må de leva”. Klubbmästarparet Johanna och Gustaf genomförde, med den äran, sannolikt den första gasquen i nationens historia där tågordningen följdes exakt på klockslaget! Detta till stor glädje för tillresande seniorer som hann besöka dansgolvet både en och två gånger innan bussen till Stockholm avgick runt klockan 01.00. Bandet Hi-Five bjöd på en repertoire av hits värdig ett klassiskt Antiteque men som också uppskattades av yngre generationer Södermanland-Nerikingar som blandade sig med sina äldre själsfränder på dansgolvet och briljerade med sina moves till YMCA.

Den 4 maj var det åter dags för den numera traditionsenliga after worken på restaurang Matrosen på Skeppsbron i Stockholm. Ett trettio-tal seniorer hade hörsammat inbjudan och fyllde borden på Matrosen. I vanlig ordning inmundigades smörrebröd och nubbe till tonerna av allehanda kända och mindre kända snapsvisor från den bästa av nationer. Med stor entusiasm och

med perfekt känsla för takt och ton lotsade bland annat Peter Westerling och nationens hedersledamot Erik Rolfhamre sällskapet genom välvalda snapsvisor som framkallade alldeles lagom mycket nostalgi och glädje hos samtliga närvarande seniorer. Det var tydligt att alla anammat seniorföreningens tagline, eller slogan som seniorer skulle uttrycka det, ”Sörmland-Närking hela livet”.

Att ha varit student ”som många ann’ i glada Fyrisstaden”, som Uppsalastudenten Rapp i spexet på Madagaskar, förenar oss alla Södermanland-Nerikingar. Precis som Rapp har vi trivts som studenter ”vid Nationens band” under en viktig period i våra liv. Södermanlands-Nerikes nation har en särskild betydelse för oss och vi är för evigt

förbundna genom att vi tillsammans, på olika sätt och under olika perioder, har förvaltad, utvecklad och burit nationen vidare till kommande generationer. Vid varje höstgasque blir detta tydligt då nationens festsal fylls med många olika generationer. Södermanland-Nerikingar som förenas på ett tidlöst sätt i sånger och traditioner oaktat ålderskillnad. Sånganförare i olika åldrar anför sånger från sin tid vid nationen och möts av igenkännande och jubel. Mötet över generationsgränserna tydliggör att nationen är en institution som vi alla, under våra studentår, har haft förmånen att verka för. En stund i våra liv har nationen varit vår innan vi har skickat den vidare till nästa generation. Nationen förblir evigt ung och när vi

seniorer kommer tillbaka får vi återuppleva det som var en viktig del av vår ungdom och uppleva känslan av att tiden står stilla en stund, då vi förenas i fest och yra med aktiva ämbetsverkare och studenter, som precis som vi, trivs vid Nationens band.

Jag har under de gångna åtta åren haft förmånen att få verka i seniorföreningens styrelse som ledamot såväl som som ordförande och under några år har nationen återigen varit en viktig del av mitt liv och jag har fått dela nationalslivet med ett antal unga generationer ämbetsverkare och kuratorer. Knappt hade jag hunnit tillträda som ordförande hösten 2019 förrän pandemin bröt ut våren 2020 och nationen fick ställa om till aktiviteter på distans och gasquer på Zoom. En historiskt märklig tid som kommer falla ur nationens minne men som vi, som verkade för nationen under pandemiåren, för alltid kommer att minnas. Jag vill rikta ett särskilt stort och varmt tack till alla de ämbetsverkare och kuratorer som under denna period tog ansvar för att bära nationen och dess traditioner vidare trots de stora utmaningar och svårigheter som pandemin innebar. Ett lika stort tack vill jag

rikta till seniorföreningens styrelseledamöter som likaledes engagerat och uthålligt fortsatte att delta i ett oändligt antal styrelsemöten digitalt under ett och ett halvt års tid. Mitt största tack och mina allra varmaste tankar går till seniorföreningens framlidne kassör Birger Kristiansson som hastigt gick bort i februari 2024. Vi som hade förmånen att verka tillsammans med Birger, i seniorföreningens styrelse, kommer alltid att minnas hur lättsam och trevlig han var att samarbeta med och hur sakligt och klokt

*“En stund i våra liv har
nationen varit vår innan vi
har skickat den vidare
till nästa generation”*

han navigerade i olika frågor. Birger kommer att lämna ett stort tomrum efter sig i seniorföreningen och vara mycket saknad av många Södermanland-Nerikingar. Vi som har verkat med Birger i styrelsen kommer att sakna en fin kamrat som vi är mycket glada att vi fick lära känna.

Nu lämnar jag med stor glädje vidare ordförandeklubban till min yngre och mycket välmeriterade efterträdare Morgan Malm och önskar honom varmt lycka till med ordförandeskapet och med uppdraget att förvalta seniorföreningen för kommande generationer Södermanland-Nerikingar.

Kristina Furusten

Från vår till vår

av förste kurator Astrid Åkerberg

KÄRA SÖDERMANLAND-NERIKINGAR, här följer en redogörelse för vad som har hänt vid nationen sedan föregående vår, närmare bestämt sedan vårterminen 2023 års andra ordinarie landskap.

Den tredje april och tillika den bästa dagen på året (nämligen underteknads födelsedag) var det dags för Landskap II, där underteknad själv blev vald till förste kurator för perioden höstterminen 2023 till vårterminen 2024 och Jacob Runold blev vald till tredje kurator för samma period. Landskapet avslutades traditionsenligt med dans på bardisken i Gamla Musik och efterfest

på Brundisium in på småtimmarna. Veckan därpå åkte förste kurator emeritus Karl Fredrik Pettersson till våra vänner på Nylands nation för att delta på både gäddbegravning och årsfest.

Sedan var det återigen dags för nationens valborgsfirande. Trots vilka diskussioner kring användandet av Kuratorskonventets kort, som ger gratis inträde till evenemanget för andra nationsaktiva, avslutades Skvalborg och Kvalborg på topp med Markoolio som sista akt (vi trodde inte heller att han fortfarande, efter 25 år, skulle vara lika populär). Den sista april bjöds det på

högtidssillunch och mösspåtågning samtidigt som studenter blev dränkta i billigt bubbel på uteserveringen.

”Det har nog aldrig varit såhär dåligt väder på en majmiddag” sa Seniorföreningens dåvarande ordförande, Kristina Furusten, till klubbmästeriet när majmiddagen drog igång. Bloody Maryn fick drickas inomhus, kottkriget hölls i universitetsparken efter en busstur runt Akademiska sjukhuset och spexet avnjöts i spöregnet under ett läckande partytält. Men roligt var det, och vi tackar valborgsvårdarna för att det fanns mängder av regnponchos kvar från galoppen och hoppas att det inte var inspektor Per Ström som fick plocka upp alla kottar utanför hans kontorsbyggnad.

Två veckor senare var det dags för den efterlängtrade vårbalsveckan. Tillsammans med gäster från våra vännationer började vi veckan med en middag på Värmlands nation, fortsatte med ”hälta hälta” (potatismos, pommes och korv – faktiskt ganska gott) på Västgöta nation, för att sedan få en vilodag på torsdagen innan det var dags för välkomstmiddag hos oss på fredagen och till slut, på lördagen, vårbalen. För vissa tog veckan inte ens slut där, utan de fortsatte med Lännatåg och sedan direkt

till ”stockenbrunchen”. Vårbalen var i alla fall minst lika bra som vanligt och det var något finare väder än under majmiddagen. Dessutom hade nationens spexdirektörer gjort en cover på Björn Gustafssons ”Carina Berg” men i stället om min företrädare, Karl Fredrik Pettersson, som de uppträdde med samtidigt som KP (något obekvämt) satt på en stol mitt på scenen. Vårbalen fortsatte sedan med avtackning och tradering innan det var dags för undertecknad och hennes företrädare att svepa en flaska champagne ur det Mårtengrenska ritualhornet på inspektorsbrickan. Sedan väntade styrdans till Hornboskapens ljuvliga toner och fuldans till svenska klassiker och housemusik innan gästerna tog sig hela vägen till universitetsparken för att lyssna på körsång vid 04.

Efter vårbalen öppnade Bryggan upp sina portar, till en något kalare uteservering än tidigare år då det inte fanns något trädäck på plats. Men sommarrestaurangen var lika trevlig och välbesökt ändå. Juni månad flöt på som vanligt och de började bli dags sig för undertecknad och hennes kollega att kliva på sin nya post. När dagen väl var kommen, och vi hade repat oss efter traderingen, så fylldes den första

veckan av ett väldigt starkt ”imposter syndrome” och vi kände oss båda lite som praktikanter på vår egen arbetsplats. I samband med detta flyttade undertecknad även in i Engelska villan, enbart för att kunna hålla koll på alla ämbetsverkare under det kommande året (och lite för att hennes sambo hade tur).

Den 14 juli kom Revolutionen, och de tre bönderna Olle, Erik och Georg stormade uteserveringen med aggressiva skyltar. Turligt nog stoppades de av inspektor Ström och proinspektor Henriksén och blev snabbt tillfångatagna och inlåsta under Backmanska huset.

Det var bättre förr
(ca 2018)
4300 för en
Craque är ett rån!

Avskaffa
Inspektörerna
KLM HAR HÖRRES
Luktat Bajs

”En trevlig kväll med quizfrågor innan varje sång, något vi själva tänkte införa under våra sittningar”

Gasquen blev mycket lyckad och gästades av flertalet nationer, och som vanligt gjorde personalen också revolution och bönderna släpptes ut från källaren.

När undertecknad och tredje kurator äntligen andats ut något efter revolutionstumulten, var det dags att representera på Västmanlands-Dala nations sommarmiddag.

En trevlig kväll med quizfrågor innan varje sång, något vi själva tänkte införa under våra sittningar. Skämt åsido, men det var en mycket trevlig kväll hos grannarna på S:t Larsgatan! Två veckor senare åkte undertecknad och tredje kurator till Gotland på ”Q-kollo”, för att umgås med och lära känna de andra kuratorerna i Uppsala. En mycket trevlig helg med ”Gotlandsdricku”, god mat och snarkande grannar på madrasserna bredvid. Vi tackar Gotlands nation för ett fint anordnande!

Augusti slog till så fort vi kuratorer kom tillbaka till Uppsala. Inskrivningen öppnade och studenterna började fylla staden igen med sina hejarramsor och färgglada utklädnader. Bryggan hade sin avslutningsvecka som avslutades med en 14-02-klubb på fredagen. Mycket uppskattat av våra gäster – inte lika

uppskattat av våra grannar.

Snart var det även dags för den efterlängttade sommarkongressen för nationens ämbetsverkare och det var nog rekordmånga aktiva medlemmar i hembygden i Örebro samtidigt (hela 70 stycken). Väl tillbaka i Uppsala var det dags för det omtalade kuratorskonventsmötet, där undertecknad och andre kurator anmälde jäv, lämnade rummet och halvsov i Östgötas bibliotek i tre timmar, medan resterande nationer beslutade att "Södermanlands-Nerikes nation skulle erhålla 6 kuratorskonventets kort (KK-kort) färre under höstterminen 2023" till följd av ett policybrott under Valborgsfirandet 2023. Policybrottet handlade då om att vi inte tog emot dessa KK-kort under firandet förrän sent på natten, något som aktiva på andra nationer inte uppskattade.

September avslutades med två fullsatta recentiorsmottagningar och en fantastisk recentiorsgasque, där många av de nya recentiorerna började engagera sig i nationen.

Den första oktober åkte undertecknad, andre kurator och två stipendiater hela vägen till Oslo för att hälsa på våra vänner vid Det Norske Studentersamfund och deras Høstgalla, för att fira Hans Majestet Grisen. Det vankades en tre-rättersmiddag med efterföljande släpp och rundtur i deras enorma byggnad, även kallad Chateau Neuf.

När vi kom hem från Oslo fick jag ett samtal från seniorföreningens ordförande, Kristina Furusten, som berättade att hon på seniorföreningens årsmöte tänkte lämna över facklan som ordförande till förste kurator emeritus Morgan Malm. Sagt och gjort så valdes Morgan till

Ämbetsverkare på sommarkongress

ny ordförande för Seniorföreningen och Kristina tackades av under gasquen. Tack Kristina för allt arbete du lagt ner på nationen och lycka till Morgan!

Oktober fortsatte med vår kära biblioteksnämnds 60-årsjubileum med boklotteri, påminnelser om att BN egentligen är en kriminell klubb och såklart mängder av portvin och ost. Helgen efter åkte undertecknad, andre kurator och inspektor Per Ström till Nylands nation i Helsingfors för att delta i deras 380-årsjubileum, kuratorsskifte och gäddfest och det var som vanligt lika trevligt att besöka våra vänner i öst. Till sist var det också dags för höstterminens Landskap II där Hannah Brandt blev vald till andre kurator för helåret 2024 och landskapssexan, innehållande en presentation om Hannahs bravader i Uppsala, avslutades med att hon dansade på bardisken i Gamla Musik till låten ”Partyingla” – en låt som beskriver vår nya andre kurator väl.

November kom och månaden började med en kuratorsmiddag på nationen, med ett tjugotal kuratorer från olika generationer som berättade historier och anekdoter från deras tid på nationen. Måndagen därpå kontaktades undertecknad av statsministerns stab-

schef som undrade om statsminister och hedersledamot Ulf Kristersson kunde få komma på fika två dagar senare. Sagt och gjort anordnades detta, och tillsammans med några SÄPO-vakter och media fikade vi och drack kaffe i festsalen.

Den 10 november, dagen innan gåsbalen, nåddes nationen av det fruktansvärda beskedet att vår kära ämbetsverkare och vän, Petter Zethelius, för alltid lämnat vår stora krets. Trots detta så genomfördes gåsbalen, tack vare Petters vänner och våra aktiva medlemmar. Vi gästades av vänner från St John’s College, Nylands nation och Studenterforeningen i Köpenhamn. Två nya hedersledamöter installerades vid tillfället: den tidigare nationsmedlemmen och tv-personligheten Fredrik Lindström samt Triangelns vaktmästare sedan 20 år tillbaka, Ulf Bergström. Balen inleddes med en tyst minut i ledning av nationskaplan Erik Ringheim och undertecknad. Även om nationen var tung av sorg blev det en fin och hedrande tillställning.

Helgen därefter åkte undertecknad, andre kurator och två stipendiater ner till södra Sverige, för att hälsa på våra vänner på Blekingska nationen i Lund under deras höstblot, och för oss som inte

”tillsammans med några SÄPO-vakter och media fikade vi i festsalen”

deltagit på deras sittningar innan var vi något förvånade över hur mycket marskalkarna behövde springa och säga åt folk under sittningen. Men roligt var det! Samma helg hade även Hornboskapen sitt 180-årsjubileum på nationen och inför detta tillverkade undertecknad och proinspektor Christer Henriksén "Hornboskapens jubileumskoskäl- la" som överlämnades av proinspektor till musikanföreläsaren under middagen.

December inleddes med att undertecknad och andre kurator electa åkte till Tartu i Estland för att delta på Korp! Filiae Patriae firande av universitetet.

Helgen bjöd på middag och dans på några olika korporationer i Tartu och sedan Filiae Patriae "Tie Table" där honnörbordet bestående av tre personer skrek "Vöta Sisse" åt de andra gästerna vilket innebar att de var tvungna att dricka.

När nationens heltidsanställda åt lunch onsdagen därpå gick plötsligt brandlarmet i nationshuset. Larmpanelen visade att brandlarmet utlösts i fläktrummet, och förmodligen var vi alla ganska säkra på att nationshuset skulle brinna ner. Brandkåren kom och när vi kom upp i fläktrummet på tredje våningen visade det sig vara en vattenläc-

"kokande vatten från fjärrvärmens rann ut över hela golvet och från taket ner i festsalen"

ka. Kokande vatten från fjärrvärmen rann ut över hela golvet. När vi stod där uppe med brandkåren och skrapade bort vatten meddelade nationens hovmästare att det tydligen också rann vatten från taket, ner i festsalen. Det visade sig vara ett litet hål i en av listerna i fläktrummet ... Men tack vare vår kära intendent Peter Forsgren och hans kontakter klarade sig både fläktrummet och festsalen utan några bestående skador.

Under luciagasquen utnämndes kuratorerna emeritus Gustav Stark, Olle Swärd Brattström och Julius

Engstedt till Årets Södermanland-Nerikingar, efter deras insats under våren och sommaren 2023 då de hoppade in som vikarier för andre och tredje kurator. Andre kurator Elias von Heijne tackades av och andre kurator electa installerades. Södermanlands-Nerikes nationskör bjöd på ett fantastiskt luci-

”Hornboskapen spelade bättre än vanligt och spexet kan ha varit ett av de bästa som visats upp under de senaste åren”

atåg, Hornboskapen spelade bättre än vanligt och spexet kan ha varit ett av de bästa som visats upp under de senaste åren.

Efter luciagasquen började verksamheten stängas ner inför en välbehövlig julleddighet.

Snart hade det alltså gått ett helt halvår av undertecknads mandatperiod och i januari var det en ny kuratorskonstellation som påbörjade terminens arbete. Den nya konstellationen kanske syntes mest på kollegornas kontor, då de tidigt införskaffade sig plastblommor och doftljus för att göra arbetsplatsen lite mysigare. Terminspremiären var, som vanligt, mycket lyckad och det blev sedan en ämbetsverkarkongress på hemmaplan med bowling och ölprovning. I slutet av januari beslutades det även inom förvaltningsdirektionen att nationen under 2025 ska påbörja arbetet med att grundförstärka nationshuset, så att vi äntligen slipper täta igen sprickor i byggnaden.

Februari kom och bjöd på både recentiorsmottagning och recentiorsgasque. Under Landskap I samma månad godkändes även nationens nya damkör Meja som officiell nationsförening. Kort därpå var dags för skottårsbalen! Balen inleddes med fördrink i universitetshuset innan det var dags för en till fördrink på nationen och sedan fyrarättersmiddag med sång, musik, spex, fantastisk mat och trevligt sällskap. Denna gång gästades vi även av våra vänner från Nylands nation, Korp! Filiae Patriae och Blekingiska nationen i Lund. Det hela avslutades

med dans fram till småtimmarna.

Och nu sitter vi här i mars månad och förberedelserna inför valborgsfirandet är i full rullning. Även Brundisiums festvåning och vindsal fixas till, med gardiner, bokhyllor, tavlor och ett gäng gamla möbler för att öka mysighetsfaktorn inför kommande sittningar och evenemang som kan tänkas genomföras. I april vankas det också landskap, där undertecknad och hennes kollega förhoppningsvis får varsin efterträdare. Oavsett vad som händer känns det väldigt tryggt att veta att nationen är i goda händer då årets ämbetsverkarkår är ett gäng fantastiska individer.

Tack för året som har gått, och jag hoppas att vi alla ses snart!

Astrid Åkerberg
Förste kurator

Nationens ekonomi 2023

av andre kurator emeritus Elias von Heijne

VÅR NATION ÄR INTE BARA en byggnad eller en plats på kartan. Den är en levande organism, formad av dess människor och deras ständiga förändringar. Den utvecklas och växer liksom individer utvecklas och växer. Nationen formar och omformar sig genom tidens gång, driven av historiska händelser, kulturella skiften och sociala dynamiker. Att förstå nationen kräver att vi ser bortom dess fysiska gränser och fokuserar på dess själ – dess medlemmar och deras kollektiva identitet och strävanden. Hur många har skrivit in sig på vår nation under alla dessa år? Och vad är det gemensamma målet här och nu? Vad är det långsiktiga målet?

Så hade jag börjat mitt bidrag till Majhälsningen om jag hade varit förste kurator, men jag är lite för stel för det jobbet och föredrar siffror framför intetsägande slagord sammanvävda till sagor. Mitt uppdrag är kort och koncist; beskriv nationens ekonomi! Jag anser att jag gör det bäst genom att återge orden från mina många företrädare: ”Ekonomi är god.” Efter pandemin har vi återhämtat oss och nu kan vi äntligen covid-are (gå vidare, läses med fördel med dialekt från

Götet). Förmodligen är det precis vad du vill höra, och om det är allt du är intresserad av föreslår jag att du slutar läsa här. Men för er andra finns något mer att upptäcka. Personligen finner jag inte året 2023 särskilt fascinerande i sig självt. Jag hade kunnat kopiera föregående års ekonomiska genomgång, höjt siffrorna något och vips – en ekonomisk berättelse. Nationen befinner sig emellertid i en ny era som är oerhört spännande att utforska. Innan vi gör det önskar jag att du har den filosofiska introduktionen i åtanke, för det är genom den linsen

*Andre kurator emeritus Elias von Heijne
under majmiddagen 2023*

vi behöver betrakta nationen för att förstå varför siffrorna ser ut som de gör.

Bokslut finns bevarade sedan 1932, med enstaka undantag, vilket är en guldgruva för de som gillar handskrivna tabeller (något vi bestämt slutat med). Även om det finns äldre siffror tillgängliga, är det först från och med 1932 som vi har ett relativt konsekvent flöde av information att analysera. En välgrundad gissning är att nationen precis innan denna tidpunkt hade påbörjat en ny era av studentbostäder, vilket dokumenteras i Majhälsningen från 1928. Därefter kommer ytterligare ett kapitel av nationens historia i form av restaurang- och festverksamhet, vilket dyker upp under tidigt 60-tal och ledde till införandet av en tredje kurator några år senare. Om du frågar de som är aktiva idag när nationen började bedriva sommarrestaurang, är det troligt att de svarar 1990-talet. Men det började faktiskt 30 år tidigare under ett annat namn. Dessa perioder är redan avhandlade och väl sammanfattade i tidigare majhälsningar, och jag ska inte ödsla mer av din tid åt eventuell nostalgi, men det kan vara bra att påminna sig om vägen hit för att se vart vi är på väg.

Nations- och kårobligatoriet försvann 2009 och nationen tog även festsalen i anspråk för mer livliga tillställningar (vilket var till stor sorg för intendenten, som är väldigt mån om golvet därinne). Därefter inleddes ytterligare en ny era. Sedan 2009 har nationen vuxit oproportionerligt, både jämfört med tidigare år och med andra nationer. Medlemsantalet har ökat stadigt, och omsättningen likaså. Idag har restaurangen en större omsättning än bostadsförvaltningen, och vår nation har flest medlemmar av alla nationer i Uppsala, trots att vi är den enda nationen med anknytningskravet kvar. Om vi räknar restaurangens intäkter under 2023 i antal öl så säljer nationen 102 öl per timme, alla timmar, varje dag, hela året runt. Här och nu genomgår nationen en ny storhetstid. Men trots att vi slår rekord år efter år har inget ändrat sig. Nationen är fortfarande fast vid att placera undan en del av överskottet, och har blickarna bestämt riktade framåt. Däremot samlar vi inte längre kontanter på hög, eller ber om donationer, för att rusta upp. Vi renoverar och sparar inför framtiden samtidigt. Nya barer, fasadbelysning, ombyggnation av Brundisium, en ny uteplats och

digitala verktyg. Våldigt mycket har hänt de senaste åren, eventuellt med flit, för att intendenten ska bekymra sig om annat än golvet.

Den del av ekonomin som studenterna förvaltar är dock allt annat än riskfri, även om den just nu är en självgående vinstmaskin genom restaurangen. Trender kommer och går, liksom medlemmar – något som pandemin har tydliggjort för oss. Utmaningen idag handlar om att låta nationen vara vad den alltid har varit – en gemenskap där vi tillåts lära av våra misstag – utan att binda oss vid åtaganden som vi inte vet om vi kan upprätthålla om några år. Det är en svår balansgång. Verksamheter i vår skala förleds av rabatter på fleråriga

överenskommelser, som naturligtvis är förmånliga om det fortsätter som det gör men samtidigt katastrofala om nationen byter riktning. Festande har funnits på agendan sedan 60-talet, men det finns inget som säger att restaurangverksamheten och festerna är stabila över tid. Danskvällar (som Antiteket) har kommit och gått, precis som sommarrestaurangen. Ur det perspektivet är bostäderna en tryggare verksamhet, för så länge vi sköter våra fastigheter kommer det alltid att finnas potentiella hyresgäster. Med andra ord har nationens ekonomi kanske aldrig varit lika uthållig som den är idag mot externa faktorer, men den har heller aldrig varit så pass risk-

fyllt. Ett större misslyckande bland studenterna kan bli otroligt dyrt och därmed få mångåriga konsekvenser även för fastighetsförvaltningen.

Förr eller senare kommer det att finnas ett stopp. Personligen tror jag att restaurangen och festerna har nått sin begränsning. Till slut går det inte att sälja fler öl eller ta emot fler studenter utan att bygga ytterligare ett jaktstolt på parkeringen i nationsskvarteret, men för att förverkliga den visionen måste nationen spara under många år framöver. Vid tidigare byggnationer och förvärv fanns det ett tydligt mål. Ledningen arbetade mot en gemensam vision som beslutades av landskapet och förverkligades under ett (eller ett par) decennium. De mål som finns idag handlar om att utöka fastighetsbeståndet i kvarteret Triangeln och stärka grunden för nationshuset. Det finns inga planer på större fester eller en ny kolossal restaurang. Således ser jag två möjliga framtids-scenarier om inte landskapet beslutar om ett nytt långsiktigt mål. Antingen kommer nationen att naturligt bredda sin verksamhet, kanske genom att integrera föreningarna mer, till att omfatta aktiviteter som kan bedrivas utanför nationens lokaler. Eller så kommer nationen att sakta men säkert gå tillbaka till att främst vara en bostad och ett vardagsrum.

Svaret kommer med tiden. Det som är viktigt att komma ihåg till nästa års Majhälsning är att vi redan nu kan förutspå en potentiell recession, och om nationens omsättning minskar de närmsta åren bör det inte ses som något annat än början på ett nytt kapitel i nationens historia.

Nu undrar du säkert vart alla siffror tog vägen. En kort sammanställning finns nedan. Dock rekommenderar jag att du läser den konsoliderade årsredovisningen och drar dina egna slutsatser. Året 2023 hände allt och samtidigt ingenting. Nationen är i ständig förändring, ändå är den sig lik.

Nationen

Intäkter: 35,1 miljoner kronor

Varav restaurang: 26,5 miljoner kronor

Varav medlemsavgifter: 4,7 miljoner kronor

Överskott: 1,76 miljoner kronor

Bostadsstiftelsen

Intäkter: 19,9 miljoner kronor

Överskott: 1,46 miljoner kronor

Elias von Heijne

Andre kurator emeritus

180 år i samma vårflod

av HB-anförare emerita Maja Almgren

PANTA REI – ALLTING FLYTER. Den som beskådade forsrännigen häromdagen vet att uttrycket i dess bokstavliga tolkning är aningen bristfälligt. Vi som år efter år har vadat fram i den Uppsaliensiska vårfloden vet också att det där med att man inte kan kliva ner i samma vatten två gånger, det är en sanning med modifikation.

Klockan var soluppgång den andra maj 2010, det var vår i luften, vinter i temperaturen, sommar i själen och de dumma idéernas storhetstid. Gissningsvis kvittrade fåglarna och med största sannolikhet låg hæggen runt hörnet. Jag hade cirka åtta månader tidigare tagit mitt pick och pack och lämnat föräldrahemmets trygga vrå för en tripplett i triangeln. Nu stod jag på universitetshusets trappa, med cirka fyra timmar kvar till dagens första föreläsning, iklädd rödsvarstrandig kavaj, med ventilbasun i handen, tretusen kronor oplanerat rikare och sammanlagt fyra eller fem timmars sömn i bagaget sammanräknat från de senaste tre nätterna.

Var jag på väg till sagda föreläsning? Det hade varit ett rim-

ligt antagande. Min studiedisciplin var ändå tillräcklig för att jag i de allra flesta fall skulle lyckas med konststycket att dyka upp lagom förberedd. Mitt företagande denna morgon var dock något helt annat.

Att göra det vi *alltid* har gjort. Vi var nämligen en tapper skara Hornboskap som pliktskyldigt hade tagit oss vidare ut i natten efter majmiddagens festligheter och nu slutligen sammanstrålat i den arla morgonstunden. Trötta och slitna bläddrade vi, som vi visste att vi skulle, fram

det tidigare under dagen (gårdagen?) framförda arrangermanget *Vårens melodier* och när de första strimmorna av mor-

gon trängde sig fram över takåsarna stämde vi, som vi visste att vi alltid hade gjort, upp i ett måttligt samstämmigt framförande av *O hur härligt majsol ler*. Hade vi sättning? Knappast. Hade vi publik? Tveksamt. Hade vi kul? O-troligt?

Sedan gick vi hem och sov. Det blev nog ingen föreläsning.

Förra året fyllde Hornboskapen anmärkningsvärda 180 år. En imponerande ålder som gör orkestern ungefärligt jämgammal med up-

”Hade vi sättning?

Knappast. Hade vi publik?

Tveksamt. Hade vi kul?

O-troligt?”

pfinnandet av telegrafen. Det ska väl sägas att just tillkomsten är något omdiskuterad och fritt tolkad i diverse jubileumsspex som framförts genom åren; klart är dock att vårflodens framfart spelar en inte obetydlig roll i boskapens fortlevnad. Snödroppar och krokus i all ära, men som vårtecken betraktade ligger de i lä jämfört med årets första repetition av Albert Gilles arrangemang inför majmiddagen. Detta får anses vara vårstafettens slutliga startskott som sedan efterföljs av veckor av nötande av tubasolon och cymbalslag (och då och då en intensivkurs i orkesterdirigering för musikanförare in situ). När jag började i Uppsala fick jag förklarat för mig att det finns omtentor men inga omfester, en klen tröst för en ter-

minstenterande juriststudent. Såhär femton år senare kan jag konstatera att nog finns även de sistnämnda, och att sista april-firandet måste anses vara det allra mest påtagliga beviset för detta. Våren i Hornboskapen är nämligen en otroligt praktisk tid för oss som inte besitter en förkärlek för att själva bestämma över hur vår tid ska tillbringas.

För hur ska man annars kunna förklara för en utomstående vad det är man brukar sysselsätta sig med när andra man känner eldar majbrasor, köper lotter till förmån för den lokala idrottsföreningen och dagen efter går ut och demonstrerar mot sig själva? När den icke-nationsaktiva gemene studenten tillbringar sin dag i Ekonomikumparken, sedan duschas i något mousserande som

Hornboskapen på grönbete i Polacksbacken

bara med största välvilja kan betraktas som drickbart och slutligen vaknar bakfull på en soffa, inte alltid sin egen, vad gör Hornboskapen då? Jo, vi simmar årstiden till ära runt i årets allra största omfest, precis som vi alltid har gjort.

Gå på årsmöten både sista april och dagen innan? Javisst, inga konstigheter. Sitta inomhus och putsa instrument medan resten av Uppsalastudenterna går på E-typespelningar som de köat i snöstorm för att få biljetter till? Självfallet. Mingla runt med generationer av gammalt boskap drickandes en häxblandning med inlagd gurka i när resten av staden tar sig hem till korridoren för att bli av med resterna av champagnelalopen? Utan tvekan! Bakfull överraskas av stipendier och sedan bussas ut till Polacksbacken för att spela *Vingåkersvalsen* medan diverse framstående forskare, astronauter, ministrar och annat löst pack kastar kottar på varandra? Ja, vad annars ska man göra? Det är ju så det alltid har varit!

Ja, visst är det något särskilt med Hornboskapens sista april-firande. Även om schemat förstås ger utrymme för vissa nya dumdristiga aktiviteter varje år, som att exem-

pelvis kvällstid åka rullsoffa i motsatt färdriktning ner för S:t Johannesgatan (rent hypotetiskt förstås), är tillvaron aldrig så uppstyrd som under dessa veckor och aldrig är orkesterns aktningstvårda historia lika påtaglig som då. Generationsgränser suddas ut och alla år som har gått flyter ihop till en enda stor skridskofylld bassäng där tiden inte längre är av nämnvärd betydelse. När Hornboskapen spelar utanför Stavenowska huset på eftermiddagen den sista april är det en orkester som står med vårfloden upp till knäna för 180:e gången i rad. Vattnet är tack och lovdetsamma som flöt förbi både 1843 och tidigare samma morgon, samtidigt är det ett helt annat.

Jag vet inte när Hornboskapen första gången spelade på universitetshusets trappa i gryningen den andra maj. Den historien är någon annans att berätta. Jag minns inte heller när vi slutade. Det återupprepades i alla fall 2011, och kanske året efter det. Möjligtvis även nästföljande år. Vad jag vet är att det någon gång passerade ett år då instrumenten råkade bli inlåsta i ett larmat nationshus och de slutfestade boskapen med all rätt hellre ville gå hem direkt efter Göteborgs nations 04-släpp. Plöt-

*”vi simmar årstiden
till ära runt i årets allra
största omfest, precis som vi
alltid har gjort”*

sligt hade en sedvana gått i grav-
en. För en gång är ingen gång. Två
gångar är en tradition. När något
sedan har hänt i en så oöverskådlig
omfattning som möjligtvis tre år i
rad är det per automatik en orubblig
institution som funnits sedan ur-
minnes tider. Fram till det tillfälle
det en gång missas och sedan faller
i glömska hos den nya generationen,
förstås. Studentminnet är, som vi
alla känner det, gott men kort. Vi
hittar med största sannolikhet inte
brölrande boskap på universitetshu-
sets trappa imorgon bitti.

Ja, vila i frid morgontrappspelning-
en den andra maj. Alla infall be-
höver inte upprepas och inte alla
traditioner behöver bevaras. Hu-
vudsaken är, som vi vet, att den

gamla kärnan finns frisk där kvar.
Så släpp boskapen loss det är vår,
och låt oss tillsammans bada i den
årligen återkommande vårfloden.
Tack och lov är den inte samma som
förra gången – den blir bara bättre!

Maja Almgren

Aktiv i Hornboskapen 2009–
2022

HB-anförare ht 2010–vt 2011

Ledamot i Hornboskapens vän-
ners styrelse

Livet på nationsvinden på 50- och 60-talet

av förste kurator Astrid Åkerberg

REDAN NÄR NATIONSHUSET stod klart 1897 fanns det tre studentbostäder på tredje våningen i huset och drygt tio år senare utökades antal studentrum på nationsvinden till totalt sex stycken. Förutom rummen fanns även en liten kokvrå med några kokplattor och en diskho, en toalett och från och med höstterminen 1960 även en dusch.

Fyra studenter som bodde på nationsvinden under slutet av 50-talet och början av 60-talet var Hans Corell, Thomas Ridaeus, Karin Starbäck och Hans Linder. Tillsammans bodde de där med Orvar Starbäck och Ulf Lindsjö som var aktiva Hornboskapare och med Göran Andersson som var med och grundade IF Trikadien. Hyran för studentrummen vid den här tiden var omkring 110 kronor i månaden.

Hans Corell bodde på nationsvinden mellan 1958 och 1962, i gavelrummet ovanför nationens huvudentré. Han minns den tiden som utomordentligt trevlig med gott kamratskap och korta distanser till universitetet och såklart till nationen. Det var en stor förmån att få bo på nationen med fina studentkamrater och vara så nära till allt som hände på nationen och Hans

menar att han hade en sagolik tur när han lyckades få ett av rummen. Kamraterna där uppe hade ett fint umgänge, flera av dem spelade tillsammans i Hornboskapen och de brukade även anordna en sillunch eller middag i Tornrummet på Valborgsmässoafton. Hans menar att nationsvinden, trots närheten till nationens fester och middagar, väldigt sällan användes för en eventuell mellan- eller efterfest, något som hans dåtida grannar kanske inte riktigt hade samma upplevelse av.

Ett minne från vinden som han aldrig kommer att glömma var när de nåddes av budskapet om att FN:s generalsekreterare Dag Hammarskjöld hade dött. Uppsalas alla festligheter ställdes in och pojkarna på vinden, tillsammans med deras flickvänner, ordnade en stillsam middag i Tornrummet. De hade allvarliga samtal om händelsen och om huruvida studenterna var för inkrökta i sig själva och inte hade full utblick över världen och dess händelser. Några dagar senare fick Hans ta på sig fracken, studentmössan och det blågula bandet då han var en av marskalkarna i Uppsala domkyrka vid Dag Hammarskjölds begravning. Då visste han givetvis

inte om att han senare skulle bli undergeneralsekreterare för rättsliga frågor i just FN.

Thomas Ridaeus bodde på Nationsvinden mellan 1960 och 1964, i det andra rummet på vänster sida i korridoren. Han tycker också att det var fantastiskt att få bo där, även om det ibland kunde bli lite förödande för studierna eftersom man gärna ville delta i alla aktiviteter. För att koncentrera sig gick han därför ofta till institutionen för att studera; det kunde annars bli svårt när man hörde musiken från nationen genom både väggar och golv. Till skillnad från Hans Corell menar han att det nog hände ett par gånger att det var lite mellan- eller efterfester uppe på

tredje våningen i samband med nationens tillställningar. Kamratskapen uppe på nationsvinden upplevde Thomas som mycket god och nämner också sillluncherna i Tornrummet. Eftersom fem av de boende var med i Hornboskapen brukade de spela tillsammans, alla på olika instrument, och de utgjorde ofta basen i en sextett eller oktett som under natten till vårbalen spelade serenader istället för att sjunga dem. Avgiften för en serenad var, likt idag, en flaska punsch.

När Thomas berättar om sina minnen från nationsvinden blir han lite rörd men kommer tydligt ihåg hur den något allvarsamme Hans Corell, vid femtiden på morgonen

Nationshuset (på något senare tid än när detta tilldrog sig)

den första maj, klättrade upp i ett träd i universitetsparken och spelade *Vårens melodier* med sin esskornett. Han beskriver det som att Hans ryktes med av vårens skönhet. Ett annat, mindre roligt minne var när värmen uppe på nationsvinden slutade fungera under vintermånaderna 1963 till 1964. Det var alldeles för kallt för att kunna bo där uppe och studenterna fick flytta in hos sina kompisar under tiden. Tacksamt nog fick de en reducerad hyra!

Karin Starbäck bodde tillsammans med sin make, Orvar Starbäck, på nationsvinden under höstterminen 1962. De hade gift sig under sommaren och i väntan på sin lägenhet fick de dispens av nationsnämnden att bo tillsammans där uppe, i rummet rakt fram när man kommer upp för trapporna och med utsikt över universitetsparken. Karin, som tidigare hade bott i Arkadien, menar att de utan tvekan hade det finaste rummet på nationsvinden, med kakelugn, sittgrupp med bäddsoffa, en säng och en vacker taffel som de fortfarande har kvar. Karin beskriver sammanhållningen på nationsvinden som bra och berättar hur hon ofta fick underhålla pojkar när de tvättade sina skjortor vid diskbänken i kokvrån. Ett minne hon har från den tiden var efter en majmiddag, där de stan-

nat kvar långt in på småtimmarna. När det var dags för att gå hem föreslog hennes vän, som då bodde i Brundisium, att de skulle anordna en morgonsex. Sagt och gjort – de lagade frukost i vännens kök och bar sedan ut soffor och bord till universitetsparken, där de njöt av sin morgonsex. De hade även sällskap av en klubbmästare emeritus, som innehade ämbetet år 1917. Under tiden sexan pågick åkte polisen förbi och frågade vad de gjorde, men lämnade dem efter en stund när de såg hur trevligt de hade.

Hans Linder bodde i nationens tornrum, men minns idag inte exakt vilka år han bodde där. Han tycker att det är väldigt fint och en stor stolthet att ha fått bo på nationsvinden. Likt de andra var även han med i Hornboskapen och berättar om hur de brukade spela tillsammans. Även han tycker att kamratskapen var mycket god och han minns väl sina vänner från vinden. Eftersom Hans bodde i tornrummet fick han vara värd för vännernas silluncher och middagar, som ni kanske minns från de tidigare berättelserna. När Hans tänker tillbaka på den tiden är det framförallt hans engagemang i Hornboskapen som han minns.

Han berättar att Hornboskapen hade instrument som man kunde låna, men att de inte alltid var så

bra, så därför spelade han nästan enbart på sin egen kornett som han tog väl hand om. Tillsammans med vännerna i Hornboskapen brukade de spela under mösspåtagningen, innan alla studenter rusade nedför Drottninggatan till nationerna för champagnegalopp. Hans minns att Hornboskapen lät väldigt mycket när de spelade och på frågan om de lät bra skrattar han och svarar att ”det var si och så med det, men det hörde också till”.

Livet på nationsvinden tycks ha varit väldigt bekvämt. Om man deltog på nationens fester var det bara att gå upp för trapporna när man var trött (eller för onykter) och man behövde inte heller betala inträde om det var ett eftersläpp. Dessutom brukade de sällan laga mat i kokvrån på vinden eftersom de i stället kunde köpa matkuponger för 1,5 till 2 kronor styck som de använde under luncherna på nationen, som varje dag bestod av två varmrätter och lite småplock. Under den här tiden var det enligt dem inte alls jobbigt att gå upp för alla trappor men något jobbigare när alla möbler till rummen skulle bäras upp.

Kamraterna uppe på nationsvinden har efter sin studietid fortsatt att träffas och anordnat så kallade Vindsträffar då och då. De uttrycker alla en stor tacksamhet och stolthet

över att ha fått bo i nationshuset under sin studietid.

I slutet av 60-talet, när studenterna i stället flyttade in i de nyrenoverade rummen i Stavenowska huset, slutade man använda nationsvinden som studentbostäder. I samband med det flyttade Hornboskapen upp från Gamla Musikrummet till Tornrummet, som numera heter Tom Paulis rum. Därefter har tredje våningen i nationshuset haft många funktioner, bland annat som kuratorsexpedition, och idag är det delvis kontor för nationens restaurangvärdar och klubbmästare, omklädningsrum för personal och föreningslokaler. Kakelugnarna i rummen är bevarade, kanske lite som ett minne av tiden då studenterna bodde där.

Stort tack till Hans Corell, Thomas Ridaeus, Karin Starbäck och Hans Linder som ställt upp och svarat på mina frågor om livet på nationsvinden. Ulf Lindsjö, Göran Andersson och Orvar Starbäck har för alltid lämnat nationens stora krets, och vi sänder våra tankar till familj och anhöriga.

Avlidna sedan föregående Majhälsning

Här listar vi de avlidna medlemmar vars namn kommit till nationens kännedom. Som vanligt vill redaktionen göra reservationer för felaktigheter i denna spalt. Om du skulle se att någon förbisetts, kontakta då vänligen nationens förste kurator så kommer en korrigerig i nästa Majhälsning.

Birger Kristiansson

Orvar Starbäck

Carl Gösta Widstrand

Petter Zethelius

In memoriam: Petter Zethelius

av förste kurator Astrid Åkerberg

FREDAGEN DEN 10 NOVEMBER 2023 avled Petter Zethelius, ämbetsverkare vid Södermanlands-Nerikes nation.

Petter skrev in sig vid nationen under höstterminen 2016 och engagerade sig för första gången sommaren 2018. Den sommaren arbetade han mycket i baren och i disken, men under höstterminen hittade han in i köket. Där fastnade Petter, och sedan dess hittade man honom ofta i just köket, där han lagade mat

till nationens bistro, uthyrningar och gasquer.

Petters första ämbete på nationen var barvärd, vårterminen 2020. Tillsammans med övriga barvärdar höll han bistron öppet nästintill varje dag, trots pandemin som kom att härja den våren. Under terminen blev Petter även vald till Brygganvärd med köksansvar inför sommaren 2020, en sommar där man ofta kunde hitta honom i nationskvarteret vilandes tillsammans med sin kollega Jacob i varsin solstol – döpta

till Beatrice och Cassandra – i väntan på morgnarnas mat- och dryckesleveranser. Efter tre månader av Petters fantastiska menyer klev han sedan på som en av två programvärdar. Under hösten genomförde han med sin kollega Samuel den traditionella kräftskivan, ett digitalt SNally (per videolänk) samt en mat- och vinprovning på nationen. Allt var väldigt uppskattat av våra medlemmar.

Till vårterminen 2021 blev Petter vald till nationens köksmästare, en termin som innebar något kor-

tare öppettider och storpub istället för klubb på tisdagar. Trots detta serverades det fortfarande lika bra mat på nationen. Petter och de andra restaurangvärdarna var även med och startade upp lunchverksamheten igen, en verksamhet som fortfarande bedrivs flera gånger i veckan. Efter ytterligare en underbar och nyansrik meny tog sig Petter till höstterminen 2021 an uppdraget som en av nationens gasquekockar, vilket han även var höstterminen 2022. Däremellan var Petter klubbmästare tillsammans med Jacob. Bland annat höll de i en Gyllenhielmsgasque med tema Astrid Lindgren, där alla bord hade programblad i form av olika barnböcker. Tillsammans genomförde de sedan den första majmiddagen och vårbalen sedan pandemins start.

Efter sin klubbmästartermin var Petter som tidigare nämnts gasquekock en omgång till, höstterminen 2022, och blev senare vald till Brygganvärd en andra gång, för sommaren 2023. Sommaren var mycket uppskattad av alla inblandande, såväl ämbetsverkare som medlemmar och övriga Uppsalastudenter. Under höstterminen 2023 satt Petter som ledamot i nationsnämnden.

Petter gick bort dagen innan gåsbalen, en av hans favoritsittningar på nationen. Han tyckte nämligen

väldigt mycket om att laga svart-soppa, och svartsoppa har sällan varit så bra som när han redde den med sina kollegor. Trots hans bortgång genomfördes gåsbalen tack vare hans vänner och nationens medlemmar. Balen tillägnades Petters minne och i början hölls en tyst minut i hans ära.

Petter har lämnat många avtryck efter sig – i köket, men också som ämbetsverkare och vän. Han brydde sig oerhört mycket om sin omgivning och såg till att alla mätte bra. Varje gång man träffade honom spred han ett lugn omkring sig och han var en person man kunde lita på. Han spred mycket glädje och älskade att retas med sina vänner, någonting han gjorde med kärlek.

Idag är nationens övre kök uppkallat efter honom.

Vi saknar dig, Petter, och glömer dig aldrig.

I ämbetet,

Astrid Åkerberg
Förste kurator

Nationen uppmanar Majhälsningens läsare att tänka på forskning för vuxna med diabetes.

In memoriam: Birger Kristiansson

av Greger Hedlund

BIRGER KRISTIANSSON, hemmahörande i Stockholm, har vid en ålder av 68 år hastigt gått bort. Han efterlämnar fru Lena och barnen Otto och Magda i en oändlig saknad.

Vi lärde känna Birger under studietiden i Uppsala i slutet på 1970-talet. Alla vi kamrater pluggade vid universitetet, men framför allt hade vi roligt tillsammans på Södermanland-Nerikes nation. Birger innehade en rad ämbetsposter på nationen och deltog aktivt i nationslivet. Vi har många minnesvärda minnesluckor från alla olika tillställningar. I Uppsala var Birger med och grundade Sybariterorden, vars syfte var att njuta av livet. Och det kunde Birger. Han var med och arrangerade årliga ordensfester i Sverige, men även resor till bland annat Italien och Grekland.

Birger hade även ett stort sportintresse, framför allt skidåkning. Han startade Snösvängen som arrangerade skidresor och var även reseledare på andra reseföretag. Han var också instruk-

tör på Friskis & Sveltis och fortsatte att gå på gympass hela livet. Svampskogen var en annan av Birgers passioner. Nästa höst kommer många svampar att stå kvar i skogen. I yrkeslivet blev han Handelsbanken trogen i en rad befattningar.

För Birger var livet något som var roligt och som skulle upplevas. Allting var möjligt. Ordet ”omöjligt” eller begreppet ”det går inte” fanns inte i Birgers vokabulär. Birger var lätt att tycka om, alltid glad och pos-

itiv. Vår starka vänskapskrets från Uppsalatiden har bestått under alla år. Vi är lyckligt lottade att vi alla har behållit vår vänskap. Birger var starkt bidragande till detta.

Vi har rest tillsammans, sportat tillsammans, umgåtts tillsammans och följt våra respektive barns uppväxt. Det känns tungt att vi inte kommer att kunna fortsätta umgås,

i synnerhet som vi nu alla har tid och möjlighet till det mer än tidigare. Birgers bortgång är svår för oss att förstå och ta till oss. Det är en stor chock och förlust för oss alla och vi sörjer med Lena och barnen.

För vännerna från Uppsala-åren
Greger Hedlund

In memoriam: Orvar Starbäck

av redaktionen

ORVAR STARBÄCK har gått bort i en ålder av 90 år. Han var hedersledamot vid Södermanlands-Nerikes nation sedan 2008.

Orvar föddes i Örebro 1933. Han tog sin studentexamen 1955 och skrev kort därefter in sig vid nationen. Orvar engagerade sig här på flera sätt, och var bland annat klubbmästare och bibliotekarie. Ett tag var han också bosatt i nationshuset, i ett av de dåvarande studentrummen på vindsvåningen. På nationen mötte Orvar sin fru, Karin, som då bod-

de i Arkadien. Karin bodde i samma korridor som den dåvarande klubbmästarinnan och påbörjade sitt engagemang på nationen då hon blev tillfrågad att hjälpa till med disken.

50-talets studenter var något av en gyllene generation på nationen. Där fanns förutom Orvar även Carl-Uno Sjöblom, Carl Gösta Widstrand och Lennart Åqvist, alla aktiva i Hornboskåpen. Olle Nordlund, som kom till nationen något senare, berättar att han och de andra i hans generation såg upp till Orvar och de andra. ”Man blev kompisar, men de äldre som framträdde blev lite idolartade för oss yngre”. De kunde mötas över åldersgränserna i hornboskåpsmiljön, som attraherade de medlemmar som var intresserade av musik.

För biblioteket och kanske främst arkivet gjorde han en enorm insats genom att ta ett rejält omtag med att organisera sådant som blivit liggande. Intresset för nationens arkiv hade, då som nu, växlat genom åren. Ibland var där någon som ägnat mycket tanke och arbete åt arkivet, för att exempelvis följa upp medlemmar

och se vilka som ”blev något”. Men Olle Nordlund menar att detta inte var vad som drev Orvar. Han hade visserligen god reda på det där och kände till många namn med nation-sanknytning långt tillbaka i tiden och vad de hade utträttat, men hans intresse låg åt det historisk-biografiska hållet. Han hade ofta intressanta och lustiga saker att berätta om tidigare personligheter på nationen. ”Orvar var yrkesmässigt arkivarie men han var också som människa en sån som var intresserad av den sortens saker”, berättar Olle. ”Han var en sån som brydde sig om arkivet och såg värdet i det – det skulle inte bara vara dagens perspektiv utan också det långsiktiga. Det präglade honom mycket i hans inställning till livet.”

Orvar var inte en som ville synas och glänsa, menar Olle Nordlund. ”Han var förhållandevis lågmäld, en eftersinnad person i min version av honom.” Han var intresserad av andra människor inte för att de var märkvärdiga utan för att de helt enkelt var bra personer. ”Han var lite omständlig av sig när han skulle berätta något, men när han väl var klar tyckte man alltid att det var en fantastisk story”, minns Olle.

Nationen förblev Orvar mycket kär, och även efter avslutade studier, när han och hans fru Karin flyttat till Nyköping, fortsatte han att åka

till Uppsala regelbundet för att delta i styrelsemöten och liknande. Orvar var bland annat ledamot i nationens bostadsstiftelse 1975–1995 och i styrelsen för Hornboskapens vänner 1963–1969. Efter pensionen flyttade paret Starbäck tillbaka till Uppsala och fortsatte att hålla kontakten med nationen och dess kuratel.

Orvar Starbäck var redaktör för Majhälsningen i sex år, och beskrev där i en redaktionstext 1990 hur han som förberedelse inför varje års nummer samlade på sig arkivmaterial i mappar, inklusive ”diverse klipp och anteckningar” samt ”korrespondens med mer eller mindre lyckade försök att få bidrag”. Det var en annan tid, men ändå inte. Den årliga Majhälsningen består, och med den också minnet av en person som varit lika viktig för nationen som den var för honom.

In memoriam: Carl-Uno Sjöblom

av redaktionen

TV- OCH RADIOPROFILEN Carl-Uno Sjöblom är död. Carl-Uno föddes 1930 i Ekeby socken, Närke. Efter sin studentexamen från Karolinska läroverket i Örebro kom han till Uppsala för att studera. I Uppsala skrev han in sig vid Södermanlands-Nerikes nation, och nationen kom att bli en stor del av hans studietid. Redan efter sin första termin klev han på sitt första ämbete, som lade grunden till hans långa nationsskarriär som kulminerade i året som andre kurator HT54-VT55.

Efter sin studietid kom Carl-Uno att bli ett vida känt namn runtom i landet genom sitt arbete vid Sveriges Radio och Sveriges Television. Han var programledare och producent för flera välkända program, såsom Svensktoppen och Notknäckarna. I den långvariga succén Mosebacke monarki, som han även producerade, kom han att samarbeta med sina lika legendariska Uppsalakamrater från andra nationer såsom Hatte Furuhagen, Moltas Eriksson och Tage Danielsson, för att inte tala om Hasse Alfredson.

Carl-Uno Sjöblom har beskrivits som en av pionjärerna inom svensk underhållning, där han

och hans generationskamrater med sin studentikosa humor och angreppssätt förändrade svenskt nöjesliv. I Hemmets veckotidning kom han även att bli känd för sina kluriga korsord.

Carl-Uno beskrevs som en mycket rolig person som kunde prata om nationen i timmar, ett tecken på nationens stora plats i hans hjärta. Han installerades som hedersledamot vid nationen 1984.

Carl-Uno Sjöblom avled den 27 juni 2022 i en ålder av 91 år.

In memoriam: Carl Gösta Widstrand

av redaktionen

CARL GÖSTA WIDSTRAND, även kallad Lutter, har gått bort. Han installerades som hedersledamot på nationen 1988 och som jubeldoktor vid Uppsala universitet 2008. Carl Gösta föddes i Stockholm 1928. Efter inledande studier vid Stockholms universitet kom han till Uppsala, och skrev in sig på nationen 1956. Under sin tid i Uppsala studerade han allmän och jämförande etnografi, vilket han här senare blev doktor och docent i.

På nationen var Carl Gösta främst aktiv i Hornboskapen. Han var med och grundade Hornboskapens vännar, och han är även upphovsman till ett flertal HB-arrangemang och paradnumret ”vår direktör”. Han har bidragit med flera texter till Majhälsningen och har alltid varit en uppskattad person på nationen.

Olle Nordberg, som gick med i nationen och Hornboskapen några år efter Carl Gösta, kände honom och hans vännar främst ifrån den beundrande recentiorens perspektiv men kom att lära känna varandra bättre genom åren i Hornboskapen och Hornboskapens vännar. Olle beskriver Lutter som en

utåtriktad person som gärna stod i centrum, och som det finns många historier om från nationstiden. Lutter var samtida med Carl-Uno Sjöblom och dök bland annat upp i dennes populära program Mosebacke monarki.

Under sitt yrkesliv var Carl Gösta bland annat föreståndare för Nordiska Afrikainstitutet i Uppsala 1962–1984 och professor i sociologi vid University of East Africa i Dar es-Salaam 1965–1967. 1987–1993 var han professor vid Tema vatten vid Linköpings universitet och sedan 1993 vid universitetet i Ottawa, Kanada. Vid två tillfällen, 1959 och 1967, var han sommarpratare i radio.

Carl Gösta Widstrand blev 94 år.

Ämbetsförteckning hösten 2023 till våren 2024

Ämbete	Efternamn	Förnamn	Termin
Inspektor	Ström	Per	HT23-VT24
Proinspektor	Henriksén	Christer	HT23-VT24
Skattmästare	Danielsson	Magnus	HT23-VT24
Förste Kurator	Åkerberg	Astrid	HT23-VT24
Andre Kurator	von Heijne	Elias	HT23
Andre Kurator	Brandt	Hannah	VT24
Tredje Kurator	Runold	Jacob	HT23-VT24
Alumnsamordnare	Bängs	Kajsa	HT23-VT24
Antikvarie	Löfqvist	Axel	HT23-VT24
Arbetsledare för jämlikhetsgruppen	Iversen	Astrid	VT24
Arbetsledare för miljögruppen	Rosenblad	Charlize	VT24
Arkivarie	Bemark	Felix	HT23
Arkivarie	Malinowski	Aleksander	VT24
Barmästare	Johansson Hedström	Maja	HT23
Barmästare	Eidfelt	Theodor	VT24
Barvärd	Balmér Degerlund	Linn	HT23
Barvärd	Barkselius	Tilda	HT23
Barvärd	Corell	Axel	HT23
Barvärd	Gustafson	Molly	HT23
Barvärd	Åhlund	Josefine	HT23
Barvärd	Andersson	Klara	VT24
Barvärd	Barkman	Rebecca	VT24
Barvärd	Ljuslin	Emma	VT24
Barvärd	Nylund	Elias	VT24
Barvärd	Ruthberg	Arvid	VT24
Bibliotekarie	Kämpe	Felicia	HT23-VT24
DJ-ansvarig	Hedström	Louis	HT23-VT24
Evenemangsassistent	Andersson	Klara	HT23
Evenemangsassistent	Ljuslin	Emma	HT23
Evenemangsassistent	Poulin	Léonie	VT24

Evenemangsassistent	Henriksén	Nike	VT24
Fanbärare 1	Ledberg	Ellen	HT23-VT24
Fanbärare 2	Martinson	Sofia	HT23
Fanbärare 2	Dominic	Anjolie	VT24
Helgfikavärd	Eidfelt	Theodor	HT23
Helgfikavärd	Hallgren	Totte	HT23
Helgfikavärd	Wolters	David	HT23
Helgfikavärd	Banestig	Ellen	VT24
Helgfikavärd	Bjurman	Oscar	VT24
Helgfikavärd	Bååth	Melker	VT24
Hovmästare	Johansson	Beatrice	HT23-VT24
IF Trikadien-ansvarig	Glandin	Emma	HT23-VT24
Internationell sekr.	Hoac	Vivian	HT23
Internationell sekr.	Liljeberg	Hallonsten Leo	HT23
Internationell sekr.	Andersson	Elsa	HT23-VT24
Internationell sekr.	Barkselius	Tilda	VT24
Internationell sekr.	Gustafson	Molly	VT24
IT-ansvarig	Wallsten	Viktor	HT23
IT-ansvarig	Axelman	Edvard	HT23-VT24
IT-ansvarig	Lundström	William	VT24
Klubbmästare	Hovstadius	David	HT23
Klubbmästare	Wikström	Nils	HT23
Klubbmästare	Malmström	Julia	VT24
Klubbmästare	Reje Franzén	Moa	VT24
Krönikör	Hansson	Erik	HT23
Krönikör	Elvlin	Simon	VT24
Köksmästare	Schildt	Olga	HT23
Köksmästare	Tollerup	Wilma	VT24
Kördirektör	Malmgård	Torsten	HT23-VT24
Landskapets ordförande	Olofsson	Hannah	HT23-VT24
Ljud- och ljusansvarig	Green	Oscar	HT23-VT24
Lunchassistent	Dominic	Anjolie	HT23
Lunchassistent	Lindgren	Markus	HT23
Lunchassistent	Rosenberg	Ebba	HT23
Lunchassistent	Westerlind	Elliot	HT23

Lunchassistent	Lind	Ellen	VT24
Lunchassistent	Richtner	Linnea	VT24
Lunchassistent	Stephansson	Elias	VT24
Lunchassistent	Stödberg	William	VT24
Lunchvärd	Tollerup	Wilma	HT23
Lunchvärd	Wolters	David	VT24
Lördagsvärd	Blomqvist	Vera	HT23
Lördagsvärd	Rignell	Alice	HT23
Lördagsvärd	Kull	Elin	VT24
Lördagsvärd	Rohlin	Elsa	VT24
Marknadsföringsansv.	Hammarberg	Josefine	HT23-VT24
Marknadsföringsass.	Gustafson	Molly	HT23
Marknadsföringsass.	Holmén	Lydia	HT23
Marknadsföringsass.	Bruno	Tyra	HT23-VT24
Marknadsföringsass.	Höijer	Ellen	HT23-VT24
Marknadsföringsass.	Konrad	Hannah	VT24
Marknadsföringsass.	Mouradian	Christopher	VT24
Marskalk	Groth	Daniel	HT23-VT24
Marskalk	Henriksson	Elsa	HT23-VT24
Musikanförare	Råhnängen	Erika	HT23-VT24
Nationsfotograf	Salberg	Frida	HT23
Nationsfotograf	Björck	Valentina	VT24
Nationskaplan	Ringheim	Erik	HT23-VT24
Programsekreterare	Ruthberg	Arvid	HT23
Programsekreterare	Saurell	Frans	VT24
Programvärd	Björck	Valentina	HT23
Programvärd	Malmström	Julia	HT23
Programvärd	Balmér	Degerlund Linn	VT24
Programvärd	Johansson	Hedström Maja	VT24
Recentiorsvärd	Granath	Johan	HT23
Recentiorsvärd	Reje Franzén	Moa	HT23
Recentiorsvärd	Ohlsson	Richard	HT23-VT24
Recentiorsvärd	Bruno	Tyra	VT24
Recentiorsvärd	Åhlund	Josefine	VT24
Redaktör	Kämpe	Felicia	HT23
Redaktör	Oberger	Elvira	HT23-VT24

Redaktör	Salberg	Frida	VT24
Spexdirektör	Olsson	William	HT23-VT24
Spexdirektör	Porath Wahlund	Leonard	HT23-VT24
Stipendiesekreterare	Hansson	Erik	HT23-VT24
Sånganförare	Elvlin	Simon	HT23
Sånganförare	Granath	Johan	VT24
T-träffsvärd	Gedda	Ofelia	HT23
T-träffsvärd	Stålmo	Amanda	HT23
T-träffsvärd	Groth	Daniel	VT24
T-träffsvärd	Schildt	Olga	VT24
Teaterdirektör	Tengström	Jacob	HT23
Teaterdirektör	Ljunglöf	Linda	VT24
Torsdagsvärd	Ruthberg	Arvid	HT23
Torsdagsvärd	Westford	Alexander	HT23
Torsdagsvärd	Blomqvist	Vera	VT24
Torsdagsvärd	Hallgren	Totte	VT24
Webbredaktör	Barkman	Rebecca	HT23
Webbredaktör	Martinson	Sofia	VT24

Nämnder och utskott

Besvärutskottet

Inspektor (ordf.)	Ström	Per	HT23-VT24
Ledamot	Lind	Gustaf	HT23-VT24
Ledamot	Tiberg	Jesper	HT23-VT24

Biblioteksnämnden

Bibliotekarie (ordf.)	Kämpe	Felicia	HT23-VT24
Antikvarie	Löfqvist	Axel	HT23-VT24
Arkivarie	Bemark	Felix	HT23
Arkivarie	Malinowski	Aleksander	VT24
Andre kurator	von Heijne	Elias	HT23
Andre kurator	Brandt	Hannah	VT24
Ledamot	Malinowski	Aleksander	HT23
Ledamot	Holmén	Lydia	HT23

Ledamot	Andersson	Elsa	HT23-VT24
Ledamot	Bruno	Tyra	HT23-VT24
Ledamot	Eskebrant	Sam	HT23-VT24
Ledamot	Persdotter Larsson	Sofia	HT23-VT24
Ledamot	Smedh	Julian	HT23-VT24
Ledamot	van der Heijden	Jasmijn	HT23-VT24
Ledamot	Saurell	Frans	VT24
Ledamot	Stålmo	Amanda	VT24

Förvaltningsdirektionen & Stiftelsens styrelse

Skattmästare	Danielson	Magnus	HT23-VT24
Förste kurator	Åkerberg	Astrid	HT23-VT24
Andre kurator	von Heijne	Elias	HT23
Andre kurator	Brandt	Hannah	VT24
Tredje kurator	Runold	Jacob	HT23-VT24
Ledamot (ordförande)	Syrén Julin	Emma	HT23-VT24
Ledamot	Ek Rundblom	Susanne	HT23-VT24
Ledamot	Ellwert Stein	Erik	HT23-VT24
Ledamot	Grimlund	Emma	HT23-VT24
Ledamot	Johnson	Peder	HT23-VT24
Ledamot	Scheele	Edvard	HT23-VT24
Intendent (ständigt adj.)	Forsgren	Peter	HT23-VT24

Stadgeutskottet

Ledamot	Granath	Johan	HT23-VT24
Ledamot	Reje Franzén	Moa	HT23-VT24
Ledamot	Åhlund	Josefine	HT23-VT24

Nationsnämnden

Förste kurator (ordf.)	Åkerberg	Astrid	HT23-VT24
Andre kurator	von Heijne	Elias	HT23
Andre kurator	Brandt	Hannah	VT24
Tredje kurator	Runold	Jacob	HT23-VT24
NN-ledamot 1	Malmström	Julia	HT23
NN-ledamot 1	Persdotter Larsson	Sofia	VT24
NN-ledamot 2	VAKANT		HT23

NN-ledamot 2	Hammer	Arthur	VT24
NN-ledamot 3	Smedh	Julian	HT23-VT24
NN-ledamot 4	Zethelius	Petter	HT23
NN-ledamot 4	Rensfeldt	Johan	VT24
NN-ledamot 5	Hendar	Charlotte	HT23-VT24
NN-ledamot 6	Bäcklund	Gustaf	HT23-VT24
NN-ledamot 7	Brandt	Hannah	HT23
NN-ledamot 7	Corell	Axel	VT24
NN-ledamot 8	Huber Carbell	Ylva	HT23-VT24
NN-suppleant 1	Wikström	Johanna	HT23
NN-suppleant 1	Westford	Alexander	VT24
NN-suppleant 2	Bängs	Kajsa	HT23
NN-suppleant 2	VAKANT		VT24
Nämndsekreterare	Lidström	Beate	HT23
Nämndsekreterare	Hovstadius	David	VT24

Stipendienämnden

Förste kurator (ordf.)	Åkerberg	Astrid	HT23-VT24
Ledamot	Jakobsson	Cajsa	HT23
Ledamot	Andersson	Elsa	HT23-VT24
Ledamot	Bemark	Felix	HT23-VT24
Ledamot	Green	Oscar	HT23-VT24
Ledamot	Hansson	Erik	HT23-VT24
Ledamot	Hendar	Charlotte	HT23-VT24
Ledamot	Rengård	Ferdinand	HT23-VT24
Ledamot	van der Heijden	Jasmijn	HT23-VT24
Ledamot	Corell	Axel	VT24
Stipendiesekreterare	Hansson	Erik	HT23-VT24

Valnämnden

Landskapets ordförande (ordf.)	Olofsson	Hannah	HT23-VT24
Förste kurator	Åkerberg	Astrid	HT23-VT24
Ledamot	Franzén	Nelly	HT23-VT24
Ledamot	Lind	Ester	HT23-VT24
Ledamot	Mancuso	Melina	HT23-VT24

Ledamot	Nylund	Elias	HT23-VT24
Ledamot	van der Heijden	Jasmijn	HT23
Ledamot	Gedda	Ofelia	VT24

Recentiorsutskottet

Recentiorsutskott	Banestig	Ellen	HT23
Recentiorsutskott	Bååth	Melker	HT23
Recentiorsutskott	Leijonhielm	Vilhelm	HT23
Recentiorsutskott	Lindgren	Markus	HT23
Recentiorsutskott	Stålmo	Amanda	HT23
Recentiorsutskott	Arndt	Annika	VT24
Recentiorsutskott	Jansson	Greta	VT24
Recentiorsutskott	Lindberg	Ella	VT24
Recentiorsutskott	Stephansson	Liv	VT24
Recentiorsutskott	Ten Brink	Max	VT24

Revisorer

Revisor 1Q, stip.n.	Heed	Ingrid	HT23-VT24
Revisor 2Q	Stark	Gustav	HT23
Revisor 2Q	Swärd Brattström	Olle	VT24
Revisor 3Q	Engstedt	Julius	HT23-VT24
Revisor Skattm., FD	Fors	Josefin	HT23-VT24
Revisor Stiftelsen	Fors	Josefin	HT23-VT24

Övriga nationsföreningar

Hornboskapens vänner

Ordförande	Göran Carenbäck
Sekreterare	Monica Landmark

Snerikekörens vänner

Ordförande	Tomas Florin
------------	--------------

Damkören Meja

SöNerna

Demiratus

Södermanlands-Nerikes nations spelförening

Vännerna från v. Södermanland

Kontaktperson Martin Wahlund

Tälge tokar

Kontaktperson Hannah Olofsson

